

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/145/2017
Identifikačné číslo spisu:	8113235405
Dátum vydania rozhodnutia:	22.11.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8113235405.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Sučanskej a sudcov JUDr. Emila Franciscyho a JUDr. Eleny Siebenstichovej, v spore žalobcu M. C., bývajúceho v V. Č.. XX, zastúpeného JUDr. Milanom Szöllössym, advokátom so sídlom v Košiciach, Mlynská č. 76, proti žalovanej UNION poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Karadžičova č. 10, IČO: 31 322 051, o náhradu škody z ublíženia na zdraví, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9 C 163/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. februára 2017 sp. zn. 8 Co 321/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a .

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa žalobou (doručenou súdu 5. decembra 2013) podanou podľa zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z. z.“) a zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z. z.“) domáhal, aby žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť mu bolestné vo výške 10.465,- €, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 8.372,- €, všetko spolu s 5,5 % ročným úrokom z omeškania od 15. septembra 2013 do zaplatenia, náhradu za zvýšenie spoločenského uplatnenia vo výške 4.186,- €, liečebné náklady spolu vo výške 258,79 € s 5,5 % ročným úrokom z omeškania od 15. septembra 2013 do zaplatenia. Svoj nárok odôvodnil tým, že 5. decembra 2011 bol ako spolujazdec motorového vozidla účastníkom dopravnej nehody, v dôsledku ktorej utrpel mnohopočetné zranenia. Rozsudkom Okresného súdu Prešov z 11. júla 2012 č. k. 41 T 57/2012 bol T. Č. ako vodič motorového vozidla uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona (ďalej len „TZ“) a ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ TZ. Prevádzkovateľ motorového vozidla mal v čase dopravnej nehody u žalovanej uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z. z. Žalobca si podaním z 12. júna 2013 u žalovanej uplatnil nárok na náhradu škody z titulu ublíženia na zdraví a sťaženia spoločenského uplatnenia podľa zákona č. 437/2004

Z. z., ako aj nárok na úhradu jemu vzniknutých nákladov (liečebné, cestovné). Žalovaná uplatnené nároky žalobcu v zákonnej trojmesačnej lehote podľa § 11 ods. 5, 6, 7 zákona č. 381/2001 Z. z. a § 6 ods. 3 zák. č. 437/2004 Z. z. neuspokojila. Ďalším podaním z 2. júla 2013 žalobca navrhol žalovanej podľa § 6 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. uzavrieť dohodu o vyrovnaní o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. K uzavretiu tejto dohody zo strany žalovanej rovnako nedošlo.

2. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 25. júna 2015 č. k. 9 C 163/2013 - 145 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi bolestné vo výške 16.100,- €, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 11.592,- €, nevyhnutné náklady súvisiace s liečením vo výške 258,79 €, zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.160,- €, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; v prevyšujúcej časti žalobu zamietol; o náhrade trov konania rozhodol samostatným uznesením z 10. mája 2017 č. k. 9 C 163/2013 - 211.

2.1. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania, najmä zo znaleckého posudku, mal preukázané, že v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou došlo k poškodeniu zdravia žalobcu a z toho titulu má nárok na náhradu vzniknutej škody. K nároku žalobcu spočívajúcim v priznaní úrokov z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. súd prvej inštancie uviedol, že tento nárok žalobcovi nemohol vzniknúť vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná v zákonnej lehote troch mesiacov poskytla žalobcovi vysvetlenie (odmietnutie plnenia), čím si splnila povinnosť podľa § 11 ods. 6 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z.

3. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 27. februára 2017 sp. zn. 8 Co 321/2015 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil vo výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol; žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

3.1. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval, pričom zo skutkového stavu vyvodil správne právne závery. Odvolacou námietkou žalobcu, že v jeho prípade boli v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané všetky skutočnosti, ktoré zakladajú jeho právo na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50 %, sa odvolací súd nestotožnil. Podľa jeho názoru ustanovením § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z. z. síce nie je obmedzená výška na priznanie zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, je ale potrebné postupovať tak, aby to zodpovedalo odstupňovaniu možných poškodení zdravia poškodeného. Odvolací súd konštatoval, že v prípade žalobcu by bolo možné takéto výrazné zvýšenie tejto náhrady priznať v tom prípade, ak by bol vplyvom následkov úrazu takmer vyradený zo života a kedy by bolo jeho uplatnenie v spoločnosti takmer stratené. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca je samostatne mobilný, sebestačný v osobnom živote a nepreukázal mimoriadne zapojenie sa do spoločenskej, kultúrnej, rodinnej, politickej či inej oblasti života pred úrazom, ako i že by mal predpoklady sa mimoriadne uplatniť v spoločenskej, kultúrnej, športovej či inej oblasti života. V tomto smere preto podľa odvolacieho súdu žalobca neuniesol dôkazné bremeno pre priznanie päťdesiat násobného zvýšenia odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v prípade žalobcu sa nejedná o najťažší stav, ale len o obmedzenie v ďalšom živote a v uplatnení sa v spoločnosti odôvodňujúce súdom prvej inštancie priznané 10 % zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia.

3.2. Odvolací súd sa rovnako stotožnil so závermi súdu prvej inštancie pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na úrok z omeškania, a bol toho názoru, že súd prvej inštancie dôsledne a správne ustálil vznik nároku žalobcu na zaplatenie úroku z omeškania v súlade s § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. v nadväznosti na splnenie povinnosti podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. Mal za to, že žalovaná v 3 mesačnej lehote od oznámenia žalobcu o škodovej udalosti splnila listom z 2. augusta 2013 podmienku v zmysle § 11 ods. 6 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z. z. Žalovanej preto nevznikla povinnosť zaplatiť úroky z omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z.; povinnosť žalovanej plniť vzniká až právoplatnosťou rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, pričom do omeškania by sa žalovaná mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej jej právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi výšku priznanej náhrady škody. Podľa názoru odvolacieho súdu peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2001 Z. z. v 3 mesačnej lehote a jej

účelom je ochrana poškodeného v tom, aby poisťovňa pod následkom tejto peňažnej sankcie nezostala nečinná a aby bola nútená oznámiť najneskôr v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Sankcia v podobe úrokov z omeškania (§ 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z.) je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku o nároku poškodeného na poskytnutie poistného plnenia v sporovom konaní rozhodnuté. Nie je pritom relevantné, ako mala (mohla) inak poisťovňa poistnú udalosť vybaviť. Vzhľadom na uvedené bolo preto nepochybné, že povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. nevznikla.

4. Rozsudok odvolacieho súdu v časti, ktorou bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie týkajúcej sa príslušenstva priznanej pohľadávky, napadol žalobca dovolaním, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. b/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Podľa jeho názoru spočíva napadnutý rozsudok v tejto časti na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

4.1. Nesprávne právne posúdenie veci videl dovolateľ v chybnjej aplikácii a zároveň nesprávnej interpretácii ustanovenia § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. oboma súdmi, podľa názoru ktorých má poškodený nárok na úrok z omeškania iba v prípade uvedenom v tomto ustanovení. Podľa názoru dovolateľa sa predmetné ustanovenie týka len prípadu omeškania poisťovateľa s plnením jeho povinnosti, t. j. riadne a včas začať a skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a jeho výsledky riadne oznámiť poškodenému. Naopak sa nezaobera omeškaním poisťovateľa so splnením jeho inej právnej povinnosti a to včas a riadne poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody, ktoré poisťovateľovi žalobca riadne preukázal. Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. nevylučuje vznik nároku poškodeného na úrok z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia v takomto prípade nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť. Predmetné ustanovenie neustanovuje, že poškodený má nárok na úrok z omeškania len v prípade v ňom uvedenom. V posudzovanom prípade bolo podľa dovolateľa jednoznačne preukázané, že žalobca žalovanej riadne preukázal svoje nároky na náhradu škody svojím podaním z 12. júna 2013 a žalovaná plniť tieto preukázané nároky odmietla bez toho, aby na to boli dané právne relevantné dôvody. Vzhľadom k tomu, že tieto nároky žalovaná žalobcovi neuhradila v lehotách stanovených zákonom č. 381/2001 Z. z., neplnila žalobcovi plnenie riadne a včas, s plnením sa dostala do omeškania. Nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, patrí žalobcovi popri plnení jeho nárokov v zmysle § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) aj nárok na úrok z omeškania odo dňa, kedy sa žalovaná do omeškania s plnením dostala.

4.2. S poukazom na uvedené dovolateľ navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v dovolaní napadnutej časti zmenil tak, že „mení rozsudok okresného súdu v zamietavej časti a žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 5,5 % úrok z omeškania zo sumy 16.100,- € od 15. septembra 2013 do zaplatenia, žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 5,5 % úrok z omeškania zo sumy 11.592,- € od 15. septembra 2013 do zaplatenia, žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 5,5 % úrok z omeškania zo sumy 258,79 € od 15. septembra 2013 do zaplatenia; žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.“ Zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

5. Žalovaná sa vo vyjadrení k dovolaniu s tvrdením dovolateľa nestotožnila; napadnutý rozsudok považovala za vecne správny. Podľa jej názoru úprava obsiahnutá v § 11 ods. 6 písm. a/, ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. je úpravou „lex specialis“ k úprave obsiahnutej v OZ. Pokiaľ by sa súd stotožnil s tvrdením žalobcu, že nárok na úrok z omeškania vzniká aj podľa § 517 OZ, znamenalo by to, že za jedno omeškanie by poisťovateľ bol povinný platiť úroky z omeškania dvakrát. Vzhľadom na uvedené preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu zamietol.

6. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, nie však dôvodné.

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie

prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

8. Dovolateľ v dovolaní uviedol, že prípustnosť jeho dovolania vyplýva z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

9. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (nie skutkovú) hmotnoprávnej alebo procesnoprávnej povahy, ktorú odvolací súd riešil a na jej riešení založil svoje rozhodnutie. Otázka relevantná podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP musí byť procesnou stranou vymedzená v dovolaní jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania.

10. Dovolací súd posudzoval podané dovolanie podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP). V danom prípade dovolateľ v dovolaní podrobil kritike právne závery súdov, konkrétnym spôsobom síce nevymedzil právnu otázku, ktorá podľa neho v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, no z obsahu formulácie textu dovolania možno v danom prípade usúdiť, ktorú právne významnú otázku mal dovolateľ na mysli, a to „aké sú dôsledky omeškania poisťovateľa s poskytnutím plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., či je možné na toto omeškanie aplikovať ustanovenie § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.“. V ďalšom bolo preto potrebné posúdiť, či ide o otázku, ktorú už dovolací súd vyriešil.

11. Pokiaľ ide o dovolateľom zadefinovanú (a s poukázaním na konkrétne okolnosti vysvetlenú) právnu otázku, dovolací súd uvádza, že táto v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu doposiaľ riešená nebola.

12. So zreteľom na nastolenie právnej otázky spôsobom zodpovedajúcim § 421 ods. 1 písm. b/ CSP a v situácii, na ktorú sa vzťahuje toto ustanovenie, dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalobcu je v danom prípade procesne prípustné; následne preto skúmal, či je podané dovolanie dôvodné (či je ním skutočne napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočívajúce na nesprávnom právnom posúdení veci).

13. Podľa 432 ods. 1 CSP možno dovolanie, ktoré je prípustné podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením sa pritom rozumie činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Podľa ustanovenia § 11 ods. 6 zákona č. 381/2011 Z. z. je poisťovateľ povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a/ skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný; b/ poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

14.1. Poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného

na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie plnenia (§ 11 ods. 7 zákona č. 381/2011 Z. z.).

14.2. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2011 Z. z. ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6 tohto zákona, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (§ 517 ods. 2 OZ).

15. Dovolateľ za podstatu nesprávnosti právnych záverov odvolacieho súdu považuje to, že na posudzovaný prípad nesprávne aplikoval § 11 ods. 8 zákona č. 381/2011 Z. z. a zároveň dospel k nesprávnemu záveru, že poškodený má nárok na úrok z omeškania iba v prípade uvedenom v tomto ustanovení.

16. Odvolací súd k uvedenému zaujal právny názor, podľa ktorého povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a žalovaná by sa do omeškania mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá jej bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody. Na strane druhej peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2011 Z. z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ zákona č. 381/2011 Z. z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. S uvedeným právnym názorom sa dovolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

16.1. Dovolací súd má za to, že ustanovenie § 11 zákona č. 381/2001 Z. z. sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poistnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 uvedeného zákona jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (OZ). Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona (bližšie pozri bod 14 tohto rozhodnutia). Z dikcie tohto ustanovenia (§ 11 ods. 6 písm. a/, b/) je zjavné, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti.

16.2. Z obsahu spisu je zjavné, že v posudzovanom prípade si žalovaná splnila povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. tým, že listom z 2. augusta 2013 (č. l. 76 spisu) poskytla žalobcovi písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietla poskytnúť poistné plnenie, ktoré si žalobca od nej nárokoval v listoch z 12. júna 2013 a z 2. júla 2013. Správnosť záveru poisťovateľa v samotnom vysvetlení, z akého dôvodu odmietol poskytnúť plnenie je pritom irelevantný, nakoľko v zmysle citovaného uznesenia je poisťovateľ povinný „len“ poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému, čo v prejednávacom prípade žalovaná ako poisťovateľ v lehote troch mesiacov aj splnila. To, že žalovaná neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv žalobcu, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. do omeškania.

16.3. Dovolací súd vzhľadom k vyššie uvedenému dospel k záveru, že žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. splnila, nebola preto povinná uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.

17. Z dôvodov vyššie uvedených dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcu neopodstatnene smeruje proti takému rozsudku odvolacieho súdu, ktorý nespočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Najvyšší súd preto nedôvodné dovolanie zamietol podľa § 448 CSP.

18. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.